

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 4 ft.
Fél évre . . . 2 ft.
Negyed évre . . . 1 ft.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá előfizetések, hirdetések, felhívások ide intézendők.

SZERKESZTŐSÉG
I. tized 226. szám.

SZENTÉS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR ÉS GAZDÁSZATI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

HIRLETESI ÁRAK:

3 hasábos peticiorót
egyszeri hirdetésnél 20
kr., kétszerinél 15 kr.,
háromszorinál 10 kr.
számítatik.

„NYILTTÉR”
minden sor 15 kr.

Bélyegdíj minden egyes
beiktatásnál 30 kr.

Bérmertelen levelet
nem fogadunk el.

Észrevételek a Tisza és mellékfolyóinak szabályozásairól.

Irta Báró Vay Alajos.

Főnti cím alatt báró Vay Alajos szabolecsmegyei földbirtokostól egy igen fontos s tárgyát tekintve a Tiszavidék összes lakosságát első sorban érdeklő röpirat jelent meg, mely megérdemli, hogy az abban közölt nézetek — amint azt a szerző is óhajtja, — minél nagyobb közönség előtt ismeretesebb legyenek. E röpiratot az előkelő szerző szerkesztőségünknek is megküldvén — nemesebb intúiójának megfelelőleg annál készségesebben teszünk eleget, mert tudjuk, hogy az előhaladt korn főurat sem ambíció, sem irói viszketeg, hanem a legjobb akarat vezérelte, s a röpirat tartalma már több vidéki lapban ismertette volt, jelenleg pedig a „Hód-Mező-Vásárhely” című hetilapban közöltetik. Illó tehát, hogy Szentés és vidéke lakossága is ismerje a tudós s előkelő szerző észrevételeit a Tisza s mellékfolyóinak szabályozására nézve, észrevételeinek megcáfólása az érdekelt szakközök feladata.

(Bevezetés.) Midőn e sorokat a tisztelt közönség színe elé bocsátom, nagyon jól tudom, hogy darázs-fészekbe nyulok; mert sok ember anyagi érdekeit kell érintenem s másoknak szakképzettségét megtámadnom.

Ama szerencsétlen tiszaszabályozási rendszerhez akarok szólni, melynek ferdeségeit megfoghatatlan közönséggel nézi sok jóra való ember és hallgatással tűri sok károsult hazánkfia, — mert mi tagadás benne, nálunk sokan tudatlanságból, vagy indolenciából még nagy respectussal viselkednek eféle nagyobb munkában az ugynevezett szakemberek iránt, kiknek kilenc-tizedrésze annyit ért dolgához, mint a hajdu a harangöntéshez. A valódi szakember nem mert hozzá szólni a dolghoz, mert a tekintélyre vergődött főemberektől nem kapott volna alkalmazást, ha nem helyeselte volna mindazt, a mit azok jónak láttak; és elszánta magát vakon teljesíteni mindazt, a mit azok neki megrendelnek; vagy ha valaki kapott már alkalmazást, félt rosszalólag nyilatkozni, nehogy a vezérferfiak rosszakarata által kenyerétől megfosztassék; a mindennapi ember pedig azt gondolja magában: mit bánom én, másnak mi a baja, csak én ne valljam kárát mások mesterségének.

Most azonban, midőn a kormány szíven hordozza nemcsak a Tisza, hanem mellékfolyóinak szabályozását is, és azoknak minél előbbi bevégzését: elérkezettnek látom az időt arra, hogy nézeteimet közrebocsássam; különösen pedig most, midőn az új elnökben, gr. Andrassy Gyula ő Excelenciájában is teljes garancia van arra nézve, hogy minden mellékes érdekeket mellőzve bizonyosan mindent megteend, mit egy erélyes és erényes hazafitól várni lehet. Mert fáj a lellem, midőn látom, hogy azáltal a szerencsétlen Tiszaszabályozás által mennyire pusztul a haza legáldottabb vidékén a lakosság, mert még oly birtokoktól is kell annak költségeit fizetni, a melyeknek a szabályozás nem használt, sőt inkább kárt okozott, úgy, hogy például egy birtokban valóságos ártér 1500 hold van, míg a hivatalos papiros 2500 hold ártért mutat ki. Ily kimutatás szerint könnyű állítani, hogy csekélység esik a költségből egy-egy holdra.

Kérem azonban a tisztelt olvasót, hogy félre ne értse szavaimat, nem mondom én azt, hogy a Tiszaszabályozásnak nincsen semmi haszna, sőt készséggel elismerem, hogy helyenként van — de van ám kára is, még pedig igen nagy kára,

mely előtt szemünket behunyni, a tiszavidéki magyarság ellen elkövetett bűnnel egyértelmű lenne.

Gondoljunk csak vissza a Tisza szabályozását megelőző időre. Fordult-e elő akkor eset, hogy e folyó egész falukat és városokat tett volna tönkre, mint a hogy Szegedet tönkre tette? Igen, nehány házat egyik vagy másik községben elpusztított, de hogy egész községeket elöntött volna, az az eset nem fordult elő soha.

Ne csakunk magunkat és ne hazudjunk a magunk zsebére; van ezrekre menő hold megmentett ártér, melyet 3—4 éven át lehet használni, de már az ötödik év elveszi megint mindazt, a mit a megelőző éveken haszon fejében adott. Sőt tovább megyek, ha most valahol töltés-szakadás történik, oda is elterül az árvíz, a hová e híres szabályozás előtt sohasem került el.

Tessék az idősebb embereknek visszaemlékezni, reszkettek-e a Tisza mentében a Nagy-Szöllőstől le Titelig lakó emberek az árvíz miatti féltőkben úgy, mint a hogy most reszketnek; pedig azoknak lélekszáma megitti legalább az egy milliót? Ugy-e, hogy akkor ilyesméről szó sem volt? Természetesen, mert akkor szem nem látta a dolgot, hogy a töltések közé szorított árvíz tükre magasabba esett volna, mint a töltésen kívüli lakóházak teteje.

(Folyt. köv.)

Károlyi Sándor gróf újabb beszédje a hitelszövetkezetekről.

(Vége.)

A gazdakör propozíciói és a békésmegyei tervezettől eltérőleg egy külön nézet merült fel, a mely a gazdakör módjára szintén nem szándékozik konkurrenciát csinálni a létező pénzüintézeteknek, de e mellett oda törekszik, hogy a társadalom legalsóbb osztályainak számára oly módon alkossa meg a hitelszövetkezeti szervezetet, a mely által pótolva legyenek mindazon kellek, a mik a gazdaköri operátum hiányát képezik.

Ezen közvetítő nézet Pestmegyében került szónyegre és lényege a következő:

Meg kell említenem azonban előzetesen, hogy a gazdakör nagyobb hitelszövetkezeteinek alapján törzsrészesvények befizetésében, továbbá mérsékelt kamatokat hozó alapítványokban kereste.

Miután pedig a törzsrészesvények teljes befizetésére ezen szövetkezeteknél épp úgy, mint másoknál csak évek leforgása után lehet kilátás, — ennél fogva tehát, hogy a törzsrészesvényeknek huzamosabb időn át leendő befizetéséig is pénz szüke ne legyen, de másfelől meg, hogy a szövetkezet minél előbb hitelképessé válhasson, a gazdaköri operátum az alapítványoknak mielőbbi befizetését tartja szükségesnek.

A gazdakör itt tévedett, mert mérsékelt kamatot hozó alapítványok nehezen gyűjthetők és egyes kivételekről feltehető, hogy a szövetkezetek nem is foguak mindenkor alapítványokra szert tehetni.

Eme nehézségekben találta meg alapját a felmerült azon eszme, hogy maga a megye legyen egy alapítványt, — ha lehet kamat nélkül pótdadó kirovásból, vagy olcsó kamat mellett adjon egy bizonyos mennyiségű tőkét szövetkezeti célokra s állapítsa meg maga annak mikénti felhasználását és ellenőrzését.

Ebből folyólag lett szóba hozva egy megyei pénzüintézet, a mely a megye, valamint az egyesek által netalán teendő alapítványokat mint alaptőkét kezelve életbeléptesse a hitelszövetkezeteket s ezeknek hitelforrását képezze, működésükre ügyeljen s helyes működésök felett, főleg míg az intézmény új, őrködjék.

A megye által adandó pénzesegélyt azonban csakis ideiglenes segélynek kell tekinteni, s oda kell hatni, hogy a megyében megalakult hitelszövetkezetek mielőbb függetleníthessék magukat a megye pártolása alól. Ennek ideje pedig akkor fog bekövetkezni, s a függetlenítést akkor kell megtenni, ha a megye területén már legnagyobb részben létesültek a hitelszövetkezetek, s ha a dolog lényegét minden irányban már elsajátították, továbbá ha hitelképessé váltak, s végül ha egy a megye által adott segélyt, valamint a netaláni más alapítványokat is már visszafizették.

Mindaddig, a míg ezen feltételeknek elégtéve nem leend, a megye szellemi és anyagi támogatása szükséges. Ennél fogva tehát a szervezet lényeges kelleke az,

hogy a megyének egy szellemi befolyása, valamint anyagi érdekének teljes megóvása tekintetében teljes biztosságot nyújtson.

Ez pedig a következő szervezeti formák mellett volna legjobban elérhető. Ha egy megye valamely általa alapítványként kezelt vagy pótdadó kirovásból ezen célra összegyűjtött tőkéjét p. o. 50,000 forintot, mint ideiglenes alapítványt kölcsönképpen odanadja a mai jelzett megyei központi intézetnek, csak abban az esetben és oly mérvben bocsassa azt a központi intézet rendelkezésére, ha a visszafizetésre nézve magának már egyszer teljes biztosságot szerzett.

A visszafizetés biztosságát megadja a megyei központi intézetnek következő módon való szervezése.

U. i. tagjai lennének ezen megyei központi pénzüintézetek a megye területén megalakult vagy netalán megalakulandó összes hitelszövetkezetek, melyek mindegyike mint törzsrészesvényes lép be a megyei központi pénzüintézetbe.

Mindenk hitelszövetkezet saját tagjainak arányában tartozik törzsrészesvényeket aláírni.

Az ily törzsrészesvények 10—15 évi járulékok fizetése által részletekben folyának be, s a midőn ezen törzsrészesvények mindegyike teljesen befizetve lenne, akkor a megye által adott előleg a megyei központi pénzüintézet által annak visszafizetendő volna.

Annak előrelátásában tehát, hogy a megye területén alakult vagy alakulandó hitelszövetkezetek magukat 50,000 frtnak apródonkénti összegyűjtésére és annak a központi pénzüintézetbe való befizetésére kötelezni fogják, határozza el a megye közülése ezen 50,000 frtnak a megyei központi pénzüintézetnek ideiglenes alapítványképen átadását, de azt a központi pénzüintézet pénztárának csak is részletekben és oly mérvben adja rendelkezésére, mint a milyen mérvben a vidéken alakult hitelszövetkezetek törzsrészesvényeikkel a központi pénzüintézetbe fognak járulni.

Ha valamelyik megyében a megyei ideiglenes alapítványon kívül netalán egyesek is tennének ideiglenes alapítványt, ezen magánalapítványok épp úgy visszafizetendők lennének, mint a megyének ideiglenes alapítványa.

A megyei központi pénzüintézet közgyűlésének tagjai volnának a megyei és magán alapítók, ez utóbbiaknak p. o. 500 forint alapítvány után egy szavazati jogot biztosítván, — továbbá a vidéki szövetkezetek, a melyek az általuk aláírt 500 frtos egy-egy törzsrészesvény után szintén egy szavazattal bírnának.

Ezenkívül a megyének a közgyűléseni befolyását még külön alapszabályszerűleg is biztosítani kell.

A közgyűlés választja meg a központi pénzüintézet választmányának és felügyelő bizottságának tagjait, a szakértelem humanisztikus irányú felfogás és a szigorú pontosság követelményeinek szem előtt tartásával.

A választmány választja az igazgatót, számvevőt és pénztáruokot, a kiknek állandó feladatukat képezi a központi pénzüintézetnek vezetésére és a megye területén alakult s a központi intézetbe belépett vidéki hitelszövetkezetek szigorú ellenőrzése, működésüknek folytonos nyilvántartása és számadásainak elkönyvelése.

A központi pénzüintézetre nézve alapszabályszerűleg lenne kimondva, hogy első sorban csakis a saját törzsrészesvényes szövetkezteinek nyithat hitelt és hogy ezt folytonos felügyelet útján szerzett tapasztalataihoz mérten nagyobbíthatja vagy kisebbítheti, avagy esetleg teljesen meg is vonhatja.

A vidéki szövetkezet, mint ilyen vehetne fel kölcsönt a központi pénzüintézettől, kötelezvény vagy hosszabb lejáratu váltó mellett, de minthogy a kölcsönnek ezen módja a vidéki szövetkezetnek esetleg netaláni nagyobb veszélyeztetésével lehetne összekötve, óvatosság tekintetéből, — különösen kezdetben ajánlatosnak látszik az, ha a kölcsönt kereső vidéki szövetkezeti tag azon esetben, ha a szövetkezet pénztárából pénzhánya miatt nem kaphatna kölcsönt, két elfogadható kezes aláírásával ellátott váltót nyújt be a saját szövetkezetének, a mely aztán ezen váltót, a választmány jogkönyvi határozata alapján forgatmányával ellátva nyújtja be a központi pénzüintézetnek. Az ilyen váltó, a mely a kiállító és két aláíró kezesen kívül meg a vidéki szövetkezet lét állásával is el van látva, biztossággal számítható le a központi pénzüintézet által.

A központi pénzüintézet aztán ezen célra fordíthatja elsősorban az alapítványi tőkét, továbbá a szövetkezetek által befizetett törzsrészesvény részleteket valamint a szövetkezetek által gyűmölcsöztesítés végett beküldött pénzeket.

Elfogadhatua a központi pénzüintézet hosszú felmondási időhöz kötött idegen takarékbetéteket is, de ily takarékbetéteket első sorban a megyétől kell kieszközölnie, mi annál kevésbé járhat nehézséggel, mivel a megye a központi pénzüintézet működéséről és eljárásának megbízhatóságáról mindenkor legbiztosabb tudomást szerezhet.

Ha a központi pénzügyintézetnek mind eme pénzforszási kimerítettségének, ez esetre fennmaradna még az, hogy a megyei központi pénzügyintézet valamely más jó hírű pénzügyintézet felületi összeköttetésbe lépve, a saját forgatmányával ellátott vidéki szövetkezeti tagok váltóit ezen pénzügyintézetrel számíttatná le.

Ezen alkalommal felemlitem még azon követelményt, hogy a vidéki szövetkezetek a központi pénzügyintézetbe, mint ennek tagjai, csakis azon feltétel alatt léphetnek be, ha magukat alapszabályszerűleg vagy szerződésileg arra kötelezik, hogy — minden esetleges kiábrósítás tekintetéből — kölcsönöket másoktól, mint a központi pénzügyintézettől el nem fogadják, s különösen pedig hogy takarékbetétüket, melyek a szövetkezeteknek csak veszélyére és anyagi megrontására vezethetnének, semmi körülmények között el nem fogadják.

Ami pedig a központi pénzügyintézet létesítésével felmerülő kezelési költségeket illeti, kétségtelennek tartom azt, hogyha egyszer már valamely megye területén számos egyesület alakult meg, a megyei központi pénzügyintézet is bármely más természetű pénzügyintézethez hasonló hivatali helyiséget és hivatalnokai személyzetet fog igényelni.

Kedvezlen azonban bizonyára teljesen elegendő hivatali helyiséggel fog szolgálni a megyeház valamely ingyenes szobája, s a hivatalos teendők végzésére is elegendő leendő az igazgatónak buzgó, de díjtalan működése, a megyei pénztárnoknak valamely csekély tiszteletdíj mellett leendő közreműködésével.

A legnagyobb teher volna a számvevő fizetése és uti átalánya, mely utóbbi bizonyára nagyon is igénybe lesz véve, ha gyakran bejárja a vidéki hitelszövetkezeteket, számadataikat elküldeni és a központban leendő elkönyvelhetes végett működésükről tudomást szerezni.

Ezen teher viseléséhez azonban eleinte járuljanak az egyesek adomány útján és szükség esetén maga a megye.

A mely megyében azonban megyei pénzügyintézet ily módon alkotni nem lehetne, alakítandó lenne a megye területén egy vagy több oly hitelszövetkezet, mint a miót a gazdákör kontemplált. Az ily szövetkezetek pedig alakuljanak a nagyobb megyei központokon, a hol értelmiség is jobban képviselve van. Ezen szövetkezeteknek felügyelő bizottsága a pénzügyintézetekben kellő ismerettel bíró egyénből álljon. A szövetkezet fogadjon el takarékbetétet, és más pénzügyintézetekkel üzleti összeköttetésbe lépve minél több vidéki fiók-szövetkezetet alkosson, s ezekkel alapszabályilag meghatározott összeköttetésben állván, ezekben hitelügyleit épp úgy, mint saját tagjainak pénzügyintézetét kielégíti.

Törekedjék tartalékalap gyűjtésére és a törzsrészesvényeknek csak mérsékelt kamatot s nem osztalékot adjon.

Ha ily nagyobb szövetkezet megalakult, ennek horderejéhez mérten legyen a megye oly ideiglenes alapítványt, a mely idővel, úgy a mint már előbb jeleztem, a megyének szintén visszatérítendő lenne.

Ha azonban a megye még ily ideiglenes alapítványt sem tehetne, az esetben a már megalakult nagyobb szövetkezetet, ha az a megyének alapszerűleg kellő befolyást biztosít, hitelük érdeméhez mérten támogassa a megye azzal, hogy természetükhez képest hosszú felmondási időhöz köthető pénzalapjait takarékbetétkepen ezekben helyezze el.

De ezen alakban is tartsa meg a megye teljes befolyását és különösen ellenőrzési jogát mindaddig, a míg a szövetkezettel üzleti összeköttetésben áll.

És végül pedig azon esetben is ott, hol ez sem lenne keresztülvihető, még mindig lehetséges volna az, hogy valamely a megye területén levő takarékpénztár, mely a hitelszövetkezetek hitelképességét folyton ellenőrizze, maga segítse a hitelszövetkezetet hitelképességéhez mérten annak fejében, hogy a megye saját pénzalapjait részben vagy egészben jutányos kamattal mellette nálra helyezze el.

Az ily takarékpénztár aztán kötelezné magát a megyével szemben, hogy a megye területén és annak partfogása alatt alakult vagy alakulandó szövetkezeteknek körülbelül 1%-kal juttatná drágábban a kölcsönöket, mint a megyeit a megyei pénzekért fizet.

A megye ez esetben is tartsa meg ellenőrzési jogát a szövetkezetekkel szemben s annak gyakorlására teljesen megbízható számvevői közteget alkalmazzon az erre nézve már előbb jelzett teendővel és hatáskörrel, s ennek terhére részben vagy egészben a takarékpénztár hordozza a megyei pénzek kezelhetése fejedelmét.

A fenti szervezetek bármelyike létesüljön, nézetem szerint oda kell törekedni mindenik megyének, hogy saját területén a hitelszövetkezeteket, az eléggé nem indokolható körülmények figyelembe vételével, minél előbb létesíthesse.

Püspöki látogatás.

Városunk kath. híveinek mult hó 28-án magas vendége volt. Dr. Neszveda István, címzetes váci püspök, H.-M.-Vásárhelyről városunkba érkezett. A rom. kath. egyház fényes fogadtatásban igyekezett részesíteni egyházmegyéjének osztatlan szeretetét és mely tiszteletét bíró nagynevű püspökét, mely azonban a szerény főpapnak az ünnepélyes fogadtatást elkerülő akarata miatt csak félig sikerülhetett. Megérkezése déli 11 és 12 óra között volt előre jelezve, de már 1/4 11 órakor megérkezett, így a díszes banderium és az egyház tagjai csak a város szélén fogadhatták kedves vendégeket, a kit Aradi Kálmán, mint ez egyház világi elnöke, szívből fakadt, szívhez szólott meleg szavakkal üdvözölt.

A püspök a templomban tartott rövid ima után áldásban részesítvén a híveket, a paplakban szállott meg.

Délután órákban a megyei törvényhatóság élén Stammer Sándor alispánnal, a városi tanács Sarkadi N. Mihály polgármesterrel, a rom. kath. egyháztanács Aradi Kálmán világi elnökkel és a r. k. tanítói testület tisztelettel. Ő méltósága látogatásával tüntette ki és tisztelte meg Aradi Kálmán világi elnököt, kinél is nagyszámu kíséretével félórát töltött kedélyes társalgás közben, — továbbá öv. Kiss Mihályné urnót, megköszönvén neki a legutóbbi időben tett s eddig a közönség előtt ismeretlen nagylelkű tettet, hogy a helyben felállítandó r. kath. árvamenház javára 10,000 frtot adományozott.

Délben dr. Ulár István plebánosnál fényes ebéd volt, melyen a püspököt elkísérte nagyszámu előkelő hmrvásárhelyi küldöttségen kívül a helybeli r. kath. egyház előjárói és tisztviselői vettek részt. Szellemes felköszöntésekkel fűszerezett ebédén vig hangulat folyt. Mindenkit bámulatra ragadott a püspöknek 75 éve dacára is úgy testi mint lelki rugékonysága, szellemessége, szív és kedv nemesége, és humortól duzzadó, szípkorkázó ötletei.

Az ebéd ideje alatt díszes küldöttség jött át Csongrádról az óhajta várt főpásztor elé, Edelényi János plebánus ur vezetésével. A szeretett püspök délután 1/2 5 órakor távozott Csongrádra. A r. kath. egyház ekkor már teljes erejét kifejté az elutazás díszének emelésére. Délceg lovas legények

tomborzékoló paripákon vágatván előre, a meg-számálhatatlan és legnagyobb részben nemzeti zászlóval díszített kocsik megrakva ünneplő közönséggel kísérték el a Tiszáig.

Tul a Tiszán a csongrádiak tengernyi sokasága várakozott. A lombfűzerekkel diadalmodjára díszített kompon átkelve Aradi Kálmán bucsuzott el a szentesi hitközség nevében, kinek bucsú-szavaira a megindulástól áthatva könnyes szemekkel mondott köszönetet a szives fogadtatásért és biztosítá Szent város közönségét, hogy habár széles is a Tisza, még sem fog az sziveink és szíve közt gát lenni; ő mindenkor hálásan gondol vissza Szentesre s nem fogja soha elfeledni annak bár különböző hitvallásu, de példányképpül szolgáló egyetértésben élő, nemesen érző lakosságát.

A csongrádiak nevében Blázik Márton szolgabírói segéd üdvözölte a püspököt. A menet megindulván, hosszú sorban vonult be Csongrádra, elől lovas-bandérium, utána a csongrádi küldöttek négyes fogata haladt, míg a püspök fogata mellett a szentesi lovas legények közül négy két oldalt díszbandériumot képezve lovagolt.

Többen elkísérték a szentesiek közül a püspököt Csongrádra, a hol a város szélén feldíszített diadalkapu „Isten hozott“ fölirata üdvözölte a magas vendéget. A város utcáin a bevonulás menetébe eső házak mindegyike fellobogózva volt, és az utcákat az iskolás gyermekek, fehérbe öltözött leányok és a társadalom minden oldalrahoz tartozók több ezerre menő tömegei lepték el.

Megérkezés után a hatóságok és testületek nagy számmal tisztelegtek. A püspök két nap alatt négy ezer egyént bérált meg. A papi lakban mindkét napon 60—80 közötti teretkre dísz ebédek rendezettek a püspök tiszteletére, fölöttébb gazdag és kitűnő ellátással. Az első napon a dísz ebédén Stammer Sándor alispán, dr. Ulár István plebános és Aradi Kálmán főkapitány is részt vettek.

30-ikán délután távozott el a püspök Csongrádról a fogadtatáshoz hasonló ünnepélyességgel.

Imnét is, mint mindenünne, a hol megfordult, — jó emléket vitt el, áldást és szeretetet hagyva maga után. —n.

Városi közgyűlés.

A f. é. jun. 2 án tartott városi közgyűlésen a következő tárgyak intézettek el.

A f. évi máj. 24-én tartott közgyűlés hitelesített jegyzőkönyvének felolvasása s tudomásul vétele után elnöklő polgármester betérjesztette a francia vendégeknek a város részéről történt fogadtatásáról szóló, emlékirat alakjában igen szépen szerkesztett jelentését, mely szerint a fogadtatás 2461 frt 72 krba került, amint azt a részletes számadás tételei s okmányai hitelesen igazolják. Közgyűlés helybenhagyólag vette tudomásul a jelentést.

Tóth Mihály városi irnoknak szembetegsége gyógyítása céljából kért 10 heti szabadságidő megadatott s polgármester bizatott meg a távozó helyét egy napidjással betöltetni.

Azután olvastatt Kálmán Mihály, ifju Mecsek Balogh Ferenc, Bálint János, Bugyi Imre és Rác Bálint

„SZENTES és VIDÉKE” TÁRCÁJA.

VÉGZETEK.

(Folytatás.)

Egyik korcsmában egy tengerész fajta, deli suncuccal találkoztak, a ki valamely kisebb hajó kapitányának látszott. Ez megszólította őket, megkérdezte tőlük, hogy melyik hajóról valók és hogy most érkeztek-e vagy tovább akarnak utazni. György kitérő feleletet adott nem mervén, hallgatott, Tóni azonban az ilyen fajta emberek irányában bátrabb lévén, elmondta, hogy jelenleg szabadságot élveznek és egy kissé szét akarnak nézni a szárazföldön. — Erre „Isten áldja meg!” szavakkal köszöntek neki s tovább mentek.

Más korcsmában sem volt több szerencsésük — sehol sem találtak olyan helyet, hol igazi matrózok mulattak és szokás szeriut pénzüket pocskélták volna. — De hát ugyan minek is kiméinek a pénzt? — néhány nap múlva ismét a háborgó tengeren himbálóznak s ki tudná megmondani, hogy fogják-e viszont látni a száraz földet? Tehát míg az életnek örülnek, addig élvezenek is, a mire pedig nem találhattak volna alkalmasabb helyet, mint ezen dorbézoló helyek.

„Hallod-e Tóni,” mondá végre György, midőn már a hatodik vagy hetedik ilyen fajta helyről is eltávoztak, a nélkül hogy a mit kerestek, megtalálták volna, „azt a kóborlást kezdem már megenni.” „Az hittem, hogy jártas vagy itten, de látom, hogy nálamnál semmivel sem tudsz többet. A tengerész-öltözetre költött pénzedet megkímélhettem volna. Menjünk haza, mert kezdlek fáradt lenni s az a pórisság, melylyel mindeu léptenyomon találkozunk itten, kezd rám nézve unalmas lenni.”

„Hej, megálljunk!” szólalt meg most egy mély férfi hang és midőn feltékelintettek, azt a tengerészt pillantották meg, kivel az előbb beszéltek. „Ugy látszik, utjokkal uincsenek tisztában — keresnek valakit?”

„Senkit sem, uram,” viszonzá Tóni, ki az estét már elveszettnek hitte, „hanem valamely olyan tisztességes társaságot hajhászunk, hol tapasztalt cimborák élményeiben gyönyörködhetünk. Azonban azon bódékat, melyeket eddig fölkerestünk, igen undorítóknak találtuk. Nem tud valami tisztességesebb kompániához utasítani?”

„Oh, hogyne? cimborá,” mondá nevetve az öreg, „van egy hely, a hol most vidám társaságot találhatunk. Két hajó legénye — cethalászok és Kelet-Indiába menő tengerészek, kik korán reggel tengerre szállnak, bucsuestélyt tartanak a szárazon. — Jöjjenek csak velem, jót állok, hogy egy pohár pompás grogot és leányokat is fogunk ott találni.”

„Ugy látszik, rá találtunk emberünkre,” mondá nevetve Tóni, „jőjj György, jobb kalauzt nem kívánhatunk. — Fel a horgonynyal, öregeském és rajta! — Messze van innen?”

„Alig egy fonányi távolságra, ha még egyszer akkora utat megteszünk, mint ide az a szöglet amott, már látni fogjuk a kikötőt s az oda világló pirosas fény nem enged eltévednünk.”

Ezzel a két felbízott tengerészt elkezdette készségesen vezetni. Csakugyan nemsokára egy kis, tiszta külsejű házhoz értek, melynek ajtaja felett fényes horgonyt ábrázoló cégér volt elhelyezve. Ezt a helyet kalauz nélkül csakugyan semmi esetre sem találták volna meg, mert kívülről az utcáról látható, világos jelvény nem árulta el, hogy itt szeszest italokat árulnak. Vezetőjüknek azonban tudomása volt róla. Ez egy szegényesen megvilágított folyosón át az ajtóig ment, mely látszólag ismét az udvarra nyílt s aztán vállán át visszakialtván: „csak ide be, urak!” egy jobbra vezető kaput kiinyitott, melyen át pajzán csevegés és nevetés hangzott előből.

A mint a küszöböt átlépték, mindjárt látták, hogy megtalálták, a mit kerestek, mert „Jackok(*)” mulattak itt és tengerésznél egyébféle népséget aligha megtörténhet volna körtükben.

Nem magas, de meglehetősen térs helyen találtak magukat, melynek három, sűrűen elfüggönyözött ablaka az udvarra látszott szolgálni. A szobában két hosszú, keskeny asztal nyújtózkodott végig, és csak felsőbb végük szögleteinél állottak kisebb asztalok is, melyek körül egy pár pamlagszerű, de természetesen nem párnázott pad a törzs- vagy fölébb becsült vendégek számára látszottak elhelyezve lenni. A hasonló fajta butorzat sem volt külön, közönséges gyaltul tölgy- és fenyőfából készült, de rendkívül fényesen és tisztán volt tartva. Sőt az ablakokon függönyök és a falakon nagy, aranyos rámaju tükörök és régi, amerikai hadi jeleneteket ábrázoló képek is függtek. A most nem használt kályhán egy pár szobor állott, egyik Washington vezért, a másik épen-séggel hozzá nem illő társdarab pedig Ariadnét ábrázolta. Mindenütt virágcsokrok és cserépvövények voltak elhelyezve, a falakon itt-ott zöld csokrok csüngtek s mindenesetre némi barátságos, díszes kinézetet kölcsönöztek a helyiségnek.

Nem kell talán azt hinni, hogy a vendéglősnek — egy csontos termetű egyének, a ki járklása közben még mindig úgy tartja kezét, mihtha az alattságot akar-ná megfogni s a ki a mellett egyik szemét egy cethalászaton, egyik lábát pedig a kínai tengeren történt hajótörés alkalmával elvesztette — hogy ezen vendéglősnek annyira izlése lett volna, hogy ezeket a maga számára rendezze ekképen el. Mindezt speculációból tette, mert sokkal inkább ismerte korábbi cimboráit, hogysem ne tudta volna: mivel lehet őket leginkább magához édesgetni.

(Folyt. köv.)

*) Amerikában majdnem mindig Jack a matrózok rendes neve.

vadászterületi bérlők kérvénye, melyben magukat a haszonbérlet kötelezettsége alól felmenteni kérik azon indokból, mert Tóth Kálmán volt haszonbérlet is annak idejében hasonló felmentésben részesült. Egyszerűen olvastattatott a gazd. szakosztálynak erre vonatkozó javaslata. Minthogy Tóth Kálmán volt haszonbérlet, amennyiben az általa bérelt szőlőterületen a vadászat nem volt megengedhető, mentetett fel kötelezettsége alól s folyamodók egyéb indokot nem hoztak fel, közgyűlés elfogadván a szakosztály javaslatát a folyamodók kérelmét nem teljesítette.

Pásztai János és Lévai Julianna az általuk bérelt italmérségi jog után kötelezett 1886 évi bérösszegnek havi részletekben való törlesztését kérvén, az erre vonatkozólag beterjesztett s elfogadott tanácsi javaslat szerint az illetők az első felévi összeget 325 frtot f. é. jun. 1-jétől dec. 1-jéig havi 46 frt 43 kerral és 8% kamattal, a többi pedig a szerződés értelmében tartoznak fizetni.

A városnál megüresedett számvevői állásra pályázók: Tóth Kálmán m. kir. adótsz. Horváth Jenő helyettes árwapénztári ellenőr, Vecseri Imre iktató, Sz. Nagy Kálmán számtiszt, Bodor Imre, Schleier István és Balog Ferenc díjnokok, Kovács (Kohn) Tivadar, Gulyás János és Kovács Pál (lapunk megalapítója). A közgyűlés megnyitva előtt e hivatal elfoglalására különösen felkért Tóth Kálmán és Horváth Jenő nem tudható okokból visszaléptek, a többi pályázók szavazás alá bocsátván, a 73 szavazat következőleg oszlott meg: Vecseri I. 20, Kovács Pál 17, Gujás I. 14, Balogh F. 11, Sz. Nagy K. 5, Bodor I. 3, Schleier I. 3. Ezen első szavazás alkalmával általános szavazati többséget egy pályázó sem nyert, a két legtöbb szavazatot nyert Vecseri Imre és Kovács Pál közt másodszori szavazás rendelkezett el, melynek eredménye szerint Kovács Pál 40, Vecseri Imre 30 szavazatot kapott, s így Kovács Pál helyettes számvevőnek nyilvánított.

Vucsak Sándor volt városi irnok azon kérelmével, hogy az 1883 évi mártius hótól aug. végéig tartott felügyelése idejére járó 200 frtot az őt képviselő dr. Polacek Albert ügyvéd részére fizetessék ki, visszautasított, a mennyiben ezen ügyben a közgyűlés már az 1883. évben hasonló értelemben határozott s e határozat jogerőre is emelkedett.

Világfolyása.

Országgyűlésünk e héten fontos törvényjavaslatot fogadott el, melynek teljes címe: a telekkönyvi betéteknek a földadókönyv és az állandó kataszter adataival meg egyező szerkesztése és a telekkönyvi rendeletek pótlása és módosítása, más szóval e javaslat az u. n. hitellekkönyvek kiigazítását tartalmazza. A mintegy 25 év óta nálunk létező telekkönyvi intézmény az akkori viszonyokhoz kepest nagy haladás volt, de a mai közszükségnek régi alakjában két oknál fogva nem felelt meg. Először is elavult s nem felel meg kellően a célnak. A tényleg fennálló telekkönyv voltaképpen csak annyit igazol, hogy valahol van egy ingatlan birtok s annak egy telekkönyvi tulajdonosa. De hogy mekkora az a birtok s minő fekvéssel bír, mily értéket és jövedelmet képvisel: erre nézve a régi telekkönyv sem felvilágosítást, sem jogi bizosságot nem nyújt. Minthogy tehát, habár neve hitellekkönyv, a hitelnek legszükségesebb alapföltételeit sem tünteti ki és sem céljának, sem nevének nem felel meg kellően, a hitellekkönyvi intézményt reformálni kellett. Az új javaslat célja tehát e bajon segíteni, még pedig akként, hogy a hitellekkönyv és a földadó telekkönyv vagyis a kataszter közt, mely a birtok hollétét, nagyságát, értékét s minőségét hiteles munkálat alapján mutatja, nyilvánkönyvi összhangzat létesíttessék. A régi vagyis eddigi telekkönyv még azon bajban is szenved, hogy több ezer számba nem az igazi tulajdonost tünteti ki ma már, a mennyiben a tulajdonjog változásai a telekkönyvekbe nem vezettettek be, s ez állapot veszedelme különösen a kisebb birtokos osztályt sújtja. E baj oka nem mindig a tulajdonos hanyagságában keresendő. A halál következtében beállott birtokváltozások gyakran oly sok költséggel járnak s annyi utánjárás követelnek, hogy ezzel a pár holdas kisbirtokos s kivált annak özvegye és árvái nem voltak képesek megküzdni. Hagyták tehát a telekkönyvi állapotot kiigazítatlanul s így történt, hogy a kisbirtokos osztály nagy része hitel tekintetében sokkal rosszabb helyzetben volt mint hajdan a telekkönyv behozatala előtti időkben. E bajokon segíteni a fentidézett törvényjavaslat van hivatva, mi azonban nem rögtön és egyszerre az egész ország területén, s nem jelentéktelen pénzügyi terhek nélkül fog végbe-menni.

Osztrák kormányválság. A petroleum vámkérdése és tárgyalása, melyre nézve az osztrák és a magyar kormány közt már előlegesen bizonyos megállapodás történt, az osztrák miniszterek bárszony székeit erősen fenyegeti az osztrák birodalmi gyűlésben, mely sehogy sincs megelegetve az osztrák

rákoknak jutott haszonnal. Ámbár az osztrák kormány a legünnepélyesebben kijelentette, hogy semmi esetre sem fog Magyarországgal új tárgyalásokat kezdeni, mégis az hírlik, hogy Tisza Kálmán miniszterelnöknek bécsi útja egyebek közt ezen ügygyel is kapcsolatban volna. Az egybehangzó táviratok szerint Tisza miniszterelnök ő felsége által hosszabb kihallgatáson fogadtattott és később gróf Taffe osztrák miniszterelnökkel, Kálnokyval és Szogyényi osztrák tanácsossal értekezett, de hogy mi-ben s mi tekintetben történt valami változás, arról bizonyosat mondani lehetetlen. Az osztrák kormány látva parlamentjének hajthatatlanságát kifejezte későbbben ama készségét, hogy újabb tárgyalásokat kezd a magyar kormánnyal s azt reméli, hogy ezzel legalább a parlamenti krízisnek tesz eleget. E végből az osztrák kormány — mint a táviratok jelentik, Magyarországhoz fog apellálni s ha ez enged, akkor az egész petroleum háboru előreláthatólag elveszti komoly alakját, de ha Magyarország, illetőleg ennek kormányképviseelői, vonakodik engedni, akkor az osztrák kormány újra a régi nehézségek előtt áll. Egy távirat szerint Tisza miniszterelnök a petroleumvám kérdésében kijelentette, hogy Magyarország nevében addig nem nyilatkozik, míg miniszterársait meg nem hallgatta.

Franciaország. A francia koronára még mindig igényt tartó királyi hercegek kiutasításáról szóló törvényjavaslatot az azt tárgyaló bizottság hosszas vita után háromszori külön szavazás után 6 szavazattal 5 ellenel kimondotta. hogy a hercegek kiutasítása kötelező, és a törvényben foglalt legyen. A bizottság elnöke Freycinet kormányelnökhez ment, a ki kijelentette, hogy ő semmiféle kötelezettséget nem vállalhat, hanem a bizottság határozatát egyszerűen közölni fogja a minisztertanácssal. A bizottsági ülés megtartása előtt elhatározták, hogy ha az összes hercegek kiutasítására nem lenne kilátás, a következő indítványt fogják tenni: 1. A köztársaság területe tiltva van ama családok fejének, a melyek Franciaországban uralkodtak. 2. A kormánynak jogában áll a családok más tagjait is kitiltani a köztársaság területéről. 3. A ki ezt a tilalmat áthágja, kettőtől öt évre terjedő börtönnel büntetetik s a büntetés kiállása után kivezetetik a határon. A másik követítő javaslat a hercegek általános kiutasítását tartalmazza, de felhatalmazza a kormányt, hogy rendőri uton megengedje a hercegi családok oldal-rokonainak a Franciaországban való tartózkodást.

Görögország. Az ostromzár, mely a görög kikötőket még mindig eltorlaszolja tartja, most már csak szinleg áll fenn, s a hatalmak tényleg nem veszik már olyan szigoruan a tilalmat, mióta a Trikupisz-kabinet a lefegyverzést megkezdte. Igaz, hogy Trikupisz urnak a görög képviselőházban tett első jelentése, mely szerint a lefegyverkezés semmi összefüggésben sincs a hatalmak akciójával, épen nem tett kedvező benyomást az utóbbiakra, s nevezetesen a londoni külügyi hivatalban keltett ez a kijelentés megittközést. Ertesére is adták a görög kormánynak, hogy már a pusztá diplomaciai illedelem is megköveteli, hogy hivatalos közlést tegyen a kabinetnek a lefegyverkezésről és a képviselőház elé terjesztett béke-programjáról, a mi a legkevésbé sem csökkentené Görögországnak sem méltóságát, sem a belügyben való önálló rendelkezés szabadságát. A Trikupisz-kabinet a kívánt hivatalos közlést csakugyan megtette, de egyuttal felhasználta az alkalmat arra, hogy tiltakozzék az ostromzár ellen. A londoni és berlini félhivatalosok már most figyelmeztetik a görög kormányt, hogy az ostromzár megszüntetése csakis a lefegyverkezés előhaladásától függ s teljesen hatalmában van a görög kormánynak, hogy az általa kívánt határidőt minél rövidebbre vonassa.

HIREK.

— **Eljegyzés.** Karai Sándor, városunk szülötte, a debreceni ev. ref. főiskola kitünő ifjú tanára m. hó 26-án eljegyezte a nagynevű néhai Révész Imre lelkes kiváló szépségéről és műveltségéről ismert leányát, Gizellát. — Tartós boldogságot kívánunk e szép frigyhez!

— **Gr. Károlyi Tibor** a tiszai szabályzó társulat elnöke f. hó 15-én Békésre érkezik, hogy onnan kiindulva f. hó 19-ig a társulatnak összes 224 kilométernyi töltésvonalát beutazza. Városunkba, hol ünnepélyes fogadtatásba részesülend, előre láthatólag 17-én fog megérkezni. Kiséretében lesz valószínűleg Horváth Gyula kormánybiztos is.

— **Városi helyettes számvevőnek** Kovács Pál, városunk szülötte s lapunk alapítója választott meg szavazattöbbséggel.

— **A tiszai fürdő** már megnyitott. Azt halljuk, hogy magán vállalkozás útján legközelebb társaskoeci is fog a fürdőközönség rendelkezésére állni.

— **Felhívának** mindazok, kik a szentesi kereskedő ifjusági egyesület által f. hó 6-án rendezendő nyári-táncvigalomra meghívót nem kaptak volna s arra igényt tartanak, hogy e végből az egyleti helyiségben jelentkezzenek.

— **Tisztújító közgyűlést** tart f. hó 14-én délután 3 óraker H.-M.-Vásárhelyen a bánfalva-hódmezővásárhelyi méhészt egyesület, mely gyűlés méhészeti kiállítással lesz egybekötve.

— **A közönség figyelmébe.** A kik az iparos ifjusági egyesület által f. hó 14-én rendezendő táncvigalomra tövedésből nem kaptak volna meghívót, sziveskedjenek ez iránt az egyleti gondnokhoz Pile Edmundhoz (Horváth István állatorvos házában) fordulni. Mint értesülünk, több értékes tárgy is fog kisorsoltatni e mulatságon, miért is minden beléptijegy birtokosa a nyereményszámot minden díj nélkül a pénztárnál fogja megkapni.

— **Jönnék a színészek!** Ezt ugyan tekintve a jelenlegi viszonyokat csak sajnálattal konstatáljuk, mert előre tudjuk, hogy roppant deficit lesz szereplésüknek végeredménye. Mint értesülünk, jul. 20-ától aug. végéig fognak városunkban időzni, tehát a lehető legkedvezőtlenebb időszakban, a nyári munkaidő és üzletpangás közepette.

— **Az ártézi kút mélysége** a mult vasárnap eszközölt mérés szerint 311 m. 81 cm., melyért Zsigmondy mérnöknek 28,062 frt. 90 kr. furási díj jár. Ezen kívül, ha a később megméréndő vízmenység 24 óránként a 100,000 litert meghaladja, vállalkozó mérnök minden liternyi víz után 1 kr. tiszteletdíjat kap, ugy azonban, hogy ezen díj, bármily nagy legyen a víz bősége, a 4000 forintot nem haladhatja meg.

— **Párbaj a végkimerülésig.** F. Kiss János és egy városunkban is széles körben ismert fiatal ember, Nagy Mihály közt véres kardpárbaj ment végbe Keesteménben. Kiss J. karján jelentéktelen vágást, Nagy M. arcán, vállán és mellén súlyos sebet kapott.

— **Tüzeset** A II. t. 184. sz. alatti Freund Lajos olajmalom házában majus 31-én d. u. 4 óraker tűz ütött ki, megégett a főépület zsindegy fedélzete, alig lehetett az olajos hordókkal telt kamrát a beégéstől megmenteni. A tűz hogy miként keletkezett, kipuhatolni nem sikerült. Az épület tűzkár ellen biztosítva volt, de sok olyan tárgy elpusztult a padláson, mi nem volt biztosítva. Freund Lajos kára jelentékeny.

— **A fürdőes áldozatai:** A nyári meleg napokban a kurcai és tiszai szabad fürdés minden évben megköveteli a maga áldozatait. Mint az előző években, úgy az idén is kénytelenítettünk ily gyászos hír közlésére. F. hó 2-án Peszeji Imre 16 éves fiut szülői a Lázár és Sonenfeld gőzmalomába küldték örölni valóval s a fiu, míg az örölnél gabonájára került a sor, az örvénybe ment fürödni, honnan nem is tért többé vissza, hanem ott lelta kora halálát. E hó 3-án délután pedig a Tiszából H. Szabó Mihály révbérlő egy ismeretlen fiatal férfi nagy fokú feloszlásnak indult hulláját fogta ki. A rögtön megindított rendőri nyomozás folytán megállapított a holtest kiléte, kibehozzátartozói Pesaventó Antónió 19 éves olaszországi munkásra ismertek. Nevezett f. hó 1-én délelőtt 10 óraker a Csongrád alatti tiszai átszészelnél folytatott munkáját elhagyva az átszészelnél fürdött és az ár magával ragadta. Szentesen temettetett el a szerencsétlen, kinek halálát gyámoltalan özvegy édes anyja keserg. A rendőrség minden lehetőt megtett hasonló szerencsétlenségek elhárítására; a Tiszában való szabad fürdésre alkalmas helyet jelölt ki és egyéb helyen — valamint az egészségtelen Kurcában is a fürdést általában tiltotta, e tilalom templomok előtt közhírré tétetett, a kurcai fürdőhelyeken a fürdést tilalmazó táblákat állítottatott fel és rendőrök által ügyeltet fel a fürdés megakadályozására. De mind ez óvintézkedések elégtelennek bizonyulnak be. A rendőrség minden igyekezete megtörik a fürdési vonal nagy kiterjedése és a fürdési vágyók makacs akaratán: Itt csak maga a közönség óvakodása segíthet. Óva intjük polgártársainkat a Tiszában a kijelölt helyen kívül és a Kurcában betagséget okozó bűzös vízbeni fürdéstől. Különösen felhívjuk a szülők figyelmét gyermekeiknek a fürdéstől való visszatartására.

— **Villámcsapás** megölt Krakkó egyik külvárosában két parasztasszonyt és azokat súlyosan megsébesítette. Pilzno mellett két porleánykát ölt meg a villám, Chranowban pedig egy munkást. Az okozta szerencsétlenségüket, hogy a zivatar alatt fa alá menekültek.

— **Meddig terjed a hitelezők figyelme?** Pikáns pörbesben hozott legközelebb határozatot a bécsi kereskedelmi törvényszék. Egy hitelező sehogy sem tudta behajtani pénzét egy fiatal házaspáron, mely szerelmén kívül semmi egyébbel nem bírt. Nemrég azonban fölvilant a hitelező ur előtt egy reménység. Ertesült, hogy az asszonyka szüleitől nagyobb összeg pénz kaptott, s hogy azt a lehető legnagyobb biztonság okáért a — turnürjébe varrta. Ezt a furcsa Wertheim szekerény szerette volna tehát a hitelező ur megszerezni s nem is késett kérvényt beadni a kereskedelmi törvényszékhez az iránt, hogy a pénzrejtő pikáns ruhadarab lefoglalassék. A bírak² azonban údváriassabbak levén a hitelezőknél, a kérvényt elutasították kimondva, hogy a turnür nem lehet tárgya sem a vizsgálatnak sem a foglalásnak.

— **Ghika herceg unokája Pasteurnél,** és pedig nemcsak kiváncsiságból, hanem mint beteg. Ghika hercegnék, az ismert román államférfiúnak és a bukaresti szenátus elnökének kis unokáját, egy bájos leánykát, egy hónap előtt egy veszett kutya megmarta. Hozzájárult a bajhoz, hogy az anya, a herceg leánya, igazi anyai heroizmussal a gyermek sebet kiszopta. Mindketten Párisba utaztak Pasteurhoz, ki beoltotta őket. Ugy az anya, mint a gyermek teljesen jól érzik magukat. — Ujabbban államköltészen ismét nyolc romániai beteg utazott Pasteurhoz, kiket veszett-kátya mart meg. Pasteur most gyógykezeli őket.

— Azon párbaj ügyében, mely br. Braunecker E. és Erlessbeck F. mérnök közt febr. 27-én ment végbe városunkban, május 28-án télt a szegedi büntető törvényszék. A tárgyalás folyamán fölmerült részletek közül a „Sz. H.” nyomán közöljük a következőket: A párbaj ottál az írgatott állapotban levő B-nek a cukrárszatban akkor együtt étkező asztaltársaság előtt tett eme nyilatkozata szolgált: Egy sem tisztességes ember, a ki a kaszinóba balba elmegy. E nyilatkozatra ugyan is E., a ki épen akkor jelentette ki határozott elmeneteli szándékát, sértve érezte magát. A dologból pisztoly-párbaj lett a következő feltételekkel: Egyszeri golyó-váltás, 30 lépés távolság 5—5 lépés advance-szal. A felek a felső kabátot levetik és zsebeikből minden olyan tárgyat eltávolítanak, a mely a golyót felfoghatná. A párbaj ezen feltételek pontos megtartása mellett végbe menvén a sértetlenül maradt felek kibékeltek. — Elnök kérdésére B. E. kijelenti, hogy határozott szándéka volt ellenfelét meglőni. Mentességül felhossa, hogy ő provokáltatott s társasági állásánál fogva kénytelen volt a kiívást elfogadni. E. F. ellenben az elnöknek ugyanezen kérdésre nemmel válaszol s mentességül felhossa, hogy ő volt a sértett fél s polgári állása és katonatiszti rangja miatt a sértést nem hagyhatta megtorlatlanul. — A törvényszék Braunecker-t 14 napi, Erlessbecket 8 napi államfogházra ítélte. Vádlotkat az ítéletbe beletyagodtak.

— **Szenzációs gyilkosság és öngyilkosság Hódmezővásárhelyen.** Fischer Miklós, az ev. ref. főgimnáziumnak 19 éves 8-ik osztálybeli tanulója s Fischer Miklós aradi kir. törvényszéki bíró fia forró szerelemre gyuladt egy fiatal uri leányka, a 16 éves Meisner Jolán iránt, ki teljesen árva lévén, Draskovics Árpád városi tanácsos gyámsága alatt egyik nagynénjénél nevelkedett. A leányka, korához képest kifejtett, gyönyörű jelenség volt, nem csoda, ha az ifju tanuló szíve egész hevével vonzódott hozzá. Gyakran ellátogatott a családroz, hol a leányka lakott és szívesen is látták körükben a jó modoru fiatal embert. Fischernek azonban tudtára adták, hogy ő még nagyon is fiatal, állás nélküli ember, ki nem számíthat arra, hogy a leány kezét megkappa. A fiatal ember e fölött nagyon elkeseredett, s minthogy később a háztól is eltoltatták és hallotta, hogy kedvesének kéri ákadnak, elhatározta, hogy véget vet életének, s egy szerszind a leányt is megöli. M. hó 29-én este bement az udvarra s a tornácra megvárta, míg a leány kijön. Mikor kijött, mellé ugrott s egy revolver lövéssel letéritette a szép gyermeket, ki rögtön sörnyvet halt. A fiatal gyilkos ekkor egy második lövéssel a saját halántékába lött s ott rogyott le holtan ártatlan áldozatának tetemére. A holtakat a rendőrség a kórházba szállította. Fischernél több levelet találtak. Irt a szüleinek, a főgimn. igazgatónak, a gyámának s egyet az általa meggyilkolt leánynak is. Ugy látszik, számított arra, hogy az még életben is maradhat.

— **Párbaj Kecskeméten.** Dr. Horváth Ádám fiatal jogtanárt, a függetlenségi párt elnökét, Fűvessy Imre városi fogalmazó pisztoly párbajban keresztül lötte. Dr. Horváth élet halál közt lebeg; eljegyzésének a párbaj estéjén kellett volna megtörténni.

E rovatunk folytatása a mellékleten.

A Szentes városi gymnas. tanfolyammal egybekapcsolt polgári fiúiskolában a folyó 188°/₆-ik iskolai évet berekesztő szigorlatok a következő napokon és sorrendben fognak megtartatni.

Junius 16-án délelőtt:	III. o. ének.
V.—VI. o. magyar nyelv,	Junius 21-én délelőtt:
I. „ latin nyelv,	III. o. magyar nyelv,
II. „ számtan;	IV. „ vegyt. és ásványt.
délután:	II. „ mértani rajz;
IV. o. német nyelv,	délután:
III. „ földrajz,	V.—VI. o. mértan,
II. „ ének.	III. „ német nyelv,
Junius 17-én délelőtt:	IV. „ ének.
IV. o. magyar nyelv,	Junius 22-én délelőtt:
V.—VI. „ latin nyelv,	I. o. mértan és mértanirajz,
I. „ magyar nyelv;	IV. „ számtan,
délután:	II. „ földrajz;
II. o. természetrajz,	délután:
III. „ történet,	V.—VI. o. számtan,
V.—VI. „ ének.	IV. „ mértanirajz,
Junius 18-án délelőtt:	I. „ ének,
V.—VI. o. görög nyelv,	III. „ természetrajz.
IV. „ történet,	Junius 23-án délelőtt:
I. „ földrajz;	III. o. mértani rajz,
délután:	II. „ latin nyelv,
III. o. számtan,	I. „ számtan;
V.—VI. „ természetrajz,	délután:
IV. „ latin nyelv.	IV. o. természettan,
Junius 19-én délelőtt:	V.—VI. „ történet,
V.—VI. o. német nyelv,	II. „ mértan.
III. „ latin nyelv,	Junius 24-én délelőtt:
IV. „ mértan;	IV. o. földrajz,
délután:	II. „ magyar nyelv;
I. o. természetrajz,	délután:
II. „ mértan,	II.—VI. o. francia nyelv.

Közvizsgálat napja junius 29-én.

Ezen szigorlatokra és közvizsgálatra tisztelettel meghívja a t. közönséget

AZ IGAZGATÓSÁG.

NYILTTÉR. *)

Kedves barátom!

A „Szentesi Lap” mult heti 22-ik számában, a felelősségre vonatkozó szokásos szerkesztői megjegyzés mellőzésével, Szánthó Dániel úrnak egy levele tételt közzé.

*) E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Miután Szánthó Dániel úrral én disputálni nem akarok, — az igazság, az egyházi ügyészi állás- és saját reputatióm érdekében felkérek, légy szíves jelen levelem közlése által nyilvánosságra hozni, hogy Szánthó Dániel ur ama leveleknek tartalma „ hazugság”.

Ezen állításom igazolásául mellékelem Kristó Nagy István főgondnok ur jelen ügyre vonatkozó nyilatkozatát, melynek szives közlésére szintén felkérek. (Szívesen. Szerk.)

Baráti üdvözléssel vagyok

Szentesen, 1886. junius 3-án

őszinte híved

Dr. Csató Zsigmond,

ügyvéd.

NYILATKOZAT.

Melyszerint aláírott Kristó Nagy István reform. egyházi főgondnok az igazságnak megfelelően nyilatkozatom, hogy midőn Dr. Csató Zsigmond egyházi ügyész úr, a Molec-féle bolthelyiségre vonatkozó bérleti szerződést előttem és boltbérő Szánthó Albert ur előtt felolvasta s a szerződést mi elfogadtuk, abban történt megállapodás, hogy a Szánthó Albert urért biztosítékot nyújtó Szánthó Dániel ur a szerződést az egyházi ügyész úrnál másnap fogja aláírni, ezen megállapodással egyidejűleg dr. Csató Zsigmond úr kijelentette Szánthó Albert úrnak, hogy — miután a jogügylet írásba foglalása körül felmerült költségeket ő köteles fizetni, — mikor aláírás céljából hozzá be fogunk menni, vigye magával a szerződésre szükséges bélyegot és irásdíjat, Szánthó Albert ur azon további kérdésére pedig, mennyi bélyeg szükséges az okmányra és mennyi az irásdíj? az egyházi ügyész ur tudatta vele, hogy a szerződésre 3 frt 75 kr. bélyeg ragasztandó s az irásdíj 4 frt, mi ellen Szánthó Albert ur semmi észrevételt nem tett.

Szentes, 1886. junius 2.

Kristó Nagy István, főgondnok.

Kiadó bolthelyiség.

Stammer Sándorné Pokomándy Saroltának az úrtutóban lévő házában, eddig Schlesinger József kereskedő által hasznobérelt bolt- és raktárhelyiség, f. évi Szt.-Mihály naptól több évre hasznobérbe kiadó. — A feltételek iránt a tulajdonosnóvel lehet értekezni.

Fogorvosi jelentés!

Több oldalról hozzám intézett tudakozdásokra van szerencsém a n. é. közönség tudomására juttatni, miszerint én utazni nem szoktam és mint eddig — ezen nyár folyamán is rendelési, illetve fogmütési óráimat délelőtt 9—12 és délután 3—6-ig betartom. — Vidékiek előleges bejelentés esetén idő tekintetében előnyben részesülnek.

Ungvári Péter, fogorvos.

Múterem Szegeden, uj Mayerház.

1000
KAMMGARN-MARADÉK,

mosó, legujabb desin,
egy teljes

uri-öltözetnek,

6 métert 2 forint 70 krért

postautánvétellel küld

Ticho Bernát, Brünnben.

Káposzta-piac (Krautmarkt) 18.

Minták ingyen és bérmentve.

269. v. 1886. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102 §-a értelmében ezenel közhírre teszi, hogy a szentesi kir. járásbírószék 293/886. számú végzése által Roheim Sámuel özv. és fia cég járára özv. Lóvy Márkusné szentesi lakos ellen 288 frt 40 kr. tőke, ennek 1886 év január 6. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 44 frt 50 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság felül-foglalt és 360 frt 90 kr-ra becsült házbitorok, 1 drb. tehén és másféle tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1326/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szentesen, végrehajtást szenvedett lakásán leendő eszközzésére 1886 évi junius hó 11 ik napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivattak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak. Az előirvendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szentesen, 1886. év junius hó 2-án.

Végh Sándor
kir. bír. végrehajtó.

Szentesen, nyomtatott a kiadótulajdonos Balázsovits: Norbert könyvnyomdájában 1886.

A LEGJOBB
CIGARETTA-PAPIROS
A VALÓDI
LE HOUBLON
Francia gyártmány
CAWLEY & HENRY-től, PÁRISBAN.
Utánzástól óvakodjunk!
Ezt a papírost legjobban ajánlják:
Dr. J. J. Pohl, Dr. R. Ludwig, Dr. N. Lippmann
vegytanárak a bécsi egyetemen, még pedig
kiütő minősége, kiváló tisztasága miatt és
mivel az egészségre nézve ártalmas anyagokat
nem tartalmaz.

500 CIGARETTES
Cawley & Henry
PARIS-SIMILÉ DEL'ÉTIQUETTE 17, rue Bréa, a PARIS

Van szerencsénk a n. é. közönség tudomására hozni, hogy üzleti műhelyünket

ESZTERGAPADDAL

berendeztük és elvállalunk mindennemű vas-esztergályozást u. m.: dobtengelyeket, szalma-és törekrázó tengelyeket, perselyeket, korongvasakat stb., továbbá mindennemű gépjavításokat — tizedes és kosaras mérlegeket ujonan készítünk és használtakat javítunk. Épületlakatos-munkákat és sirkerítéseket jutányos áron elvállalunk.

Midőn a n. é. közönség pártfogását továbbra is kérjük, maradjunk tisztelettel

Vass testvérek
gép- és mulakatosok.

(I. t. 194. sz. Pólya-örökösök házában.)

Figyelmeztetés.

Az állhírek által tévutra vezetett t. c. közönséggel szemben alulirt igazgatóság kötelességének tartja kijelenteni, hogy a Szt.-László (püspök) fürdő forrásai ez évben is a gyógyulást keresők rendelkezésére állanak s különösen hangsúlyozni azt: hogy a nép által használni szokott források sem meg nem apadtak, sem melegségükben nem csökkentek.

Az „István” tükör is elégséges és természetes meleg vízzel (+ 32°) bír.

Kitűnő olcsó konyha és pince.
Vasut-, posta- és táviráda-állomás.

Uradalmi orvos és főfelügyelő:
dr. Hoványi Ferenc.

Szt.-László fürdő, május hó.

Fürdőigazgatóság.

ESZAKMAGYARORSZÁGI
egyesített
Köznevelési és iparvállalatok Társaság-
Ajánljuk
Kitűnő minőségű hazai köznevelési- és iparvállalatok
GYÁRI-, GAZDASÁGI- és HÁZI CÉLOKRA
a legújításosabb árak mellett.
Rendelményeket kérünk központi irodánkba Budapest.
Erzsébetter 3. sz. alá intézni.
AZ IGAZGATÓSÁG.

— **A hatos esztendő átká.** Különös végzet fűződik ebben a században minden évtized hatodik esztendőjéhez. 1816-ban országszerte nagy éhség volt, a gabona a szakadatlan esőzésektől kirohadt. 1836-ban elfagyott minden. 1846 és 56 ban egyforma szűk termés, nagy drágaság volt, szárazság és konkoly pusztított úgy hogy ritka helyen lehetett elvetőbe való gabonát kapni s egy véka rozs ára 30 frt volt. 1866 ban nagy fagyok jártak. 1876-ban a termés nagyon rosszul fizetett s az árverezik sok vidéket egészen tönkre tettek. Vajha a véletlen keze ne sorozná a folyó évet ezen végzetes esztendők közé!

— **A habona áldozata.** Feina Pálné született Munkó Zsuzsánna napszámosnának hat hetes gyermeke egy hét óta beteg volt. Egy tót asszony azt beszélte az anyának, hogy gyermeke bizonyosan meggyógyul ha a temetőben kilenc sirhalmon meghengergeti, minden sirhalomról egy marék fűvet szakít, azt kilenc vízvezeték csapból eresztett vízben megfőzi és abban a gyermekét csapból eresztett vízben megfogadta a tanácsot, megfűrészi. A tudatlan asszony megfogadta a tanácsot, s mágnap hajnalban 2—3 óra közt kivitte a gyermeket a krisztinavárosi temetőbe, s ott elkezdte a sirokon hengergetni. A gyermek sírásra oda esőditett néhány mezei munkást, kik az asszonyt áldozóba vették, megfogták, jól elverték, aztán átadták egy rendőrnök, a szerencsétlen csecsemő e szokatlan gyógymód következtében másnap meghalt.

— **Halandóság az idei télen.** Az egyetemi közegészségtani intézet statistikai kimutatást állított össze, melyből kitűnik, hogy a múlt télen a halandóság általában fokozódott az egész országban, de különösen Budapestén. Legnagyobb halandósága volt Kecskemétnek. A fertőző betegségek közül a himlő hazánkban számos helyen súlyos járvány alakjában pusztított, legerősebben Kassán, Szegeden, Miskolcon, Pozsonyban, Temesvárott és Budapesten. Igen heves kanyarójárvány mutatkozott Kecskeméten, amelynek csak körülbelül két-hetedrészét képezi a Budapesten uralkodott kanyarójárvány. A skarlat különösen Miskolcon, Nyíregyházán szedte áldozatait. A croup és diphtheritis sok helyen mutatkozott járványosan, aránylag nagyobb veszteséget okozott Békés Csabán Miskolcon, Félégyházára, Szekesfehérváron, Zomborban és Makón. Jelentékeny typhus halandóságot mutat Cegléd, Félégyháza, Szeged és Kolozsvár.

— **Hogy védekezzünk a kolera ellen?** Most, hogy Olaszországból egyre nyugtalanítóbb hírek érkeznek a kolera terjedése felől, kétszeresen érdekelhetnek bennünket a Korányi tanár tudós szavai, melyeket a kolera-ról tartott felolvasási ciklusa befejezése után mondott. Nagyon valószínűnek tartja, hogy a baj hazánkat sem fogja elkerülni és ez esetben nagy fontosságú, hogy az első kolera-eset azonnal felsmerítették és ez által a kór terjedése megakadályoztassék. A bacillus előlése legjobb szereknek tartja a karbolsavat, a maró higanyt és magas hőmérsékletet. A fertőtlenítés következőleg esz-

közlendő: csekély értékű tárgyakat legjobb elégetni; vászonneműket meg a beteg szobájában öt százalékos karbolsav-oldattal teendő. Legfontosabb azonban az ürülék fertőtlenítése. A beteggel való közvetlen érintkezés nem jár veszélyvel, hanem a hol nagyobb számban fejküsznek kolerabetegek, ott a talaj is fertőztetve van s ennél fogva ott tartózkodni egészséges embernek nem való.

— **Grévy és Vladimir nagyherceg.** Szent Pétervárról a köztársaság választott elnök irják egy bécsi lapnak: Kévéssel Vladimir nagyhercegnek és nejének Párisba érkezése után a nagyherceg hadsegéde kíséretében látogatást tett Grévynek. A köztársaság elnöke e látogatást viszonzta Pittié tábornoknak, az elyseei palota katonai főnökének kíséretében, de állítólag nem találta otthon a nagyherceget. A valóság azonban az, hogy a nagyherceg otthon volt, de nem akarta Grévyt elfogadni, mert Pittié tábornok is vele volt. Másnap a nagyherceg hadsegéde által kimentette magát Grévynek s értésére adta a köztársaság elnökének, hogy Pittié tábornokot nem fogadhatta el, minthogy tudva van, hogy a tábornok intinusa és sugalmazója Adam asszonynak, ki folyóiratában „a legocsmányabb rágalmatok közzölte a nagyhercegnéről“ („La Société de St. Pétersbourg.“) Azon közeli viszony mellett, mi Pittié ur és Adam asszony közt fennáll, a nagyherceg a tábornokot az állam fejének kíséretében sem fogadhatja el.

— **Hányféle az asszony?** Balzac-nak egy szellemes okoskodását olvassuk egy párisi lapban. A nőket osztályozza ebben Balzac, és pedig a — színek szerint. Minden női karakter olyan színt választ magának, a mely neki megfelel. Olyan nőknél, a kik narancs-amarant- vagy granátszín, sárga fű- vagy cinegezőld ruhát viselnek, körülbelül biztosan számíthatni hőbortos vagy ehhez hasonló jellemre. Nem bízhatunk azokban, a kik az ibolyaszínt szeretik, még kevésbé azokban a kik világos kalapokat hordanak, s kertülnök kell azokat, a kik feketeben járnak. Ezt a színt joggal nevezik kabalisztikusnak; az a nő, a ki fekete csipkével, szövettel díszíti magát, okvetlenül szívesen adja át magát a legsötétebb, legbaljóslatabb gondolatoknak. A fehér az olyan jellemű színe, a kiknek igazi jellemük nincs. Azok az asszonyok, a kik viselik, többnyire kacérak. Emlékezzünk csak vissza, mit beszélnek Jozefin császárnéről, madame Talienről, Reomier asszonyságról? Mindig fehérben jelentek meg. A rózsaszínt olyan nők választják, a kik huszonöt évöket már túlhaladták. Ifjú lányok tizenöt tavasszal a legritkábban választják ezt a színt; előbe helyezik a sötét színeket, abból az egyszerű okból, mert az ifjuság mindig hamis világításban látja a világot. Azok az asszonyok, akik a rózsaszínt előbe teszik a többi színeknek, rendesen szellemesek, vigak, szeretnek élni, megközelíthetők, s nincs bennük semmi abból a szögletes kedvből, a mi a sötét ruhásoknál visszatetszik. Az égszínké a „szép“ asszonyok színe; az égszínkéket szeretik minden korban, s jól is áll minden kor-

nak. A kik ezt a színt választják, többnyire gyöngédek, és gondolkozó természetűek. Gyöngyszürke ugyanezeknek a jellemeknek a színe, mikor szomorúak és szerencsétlenek. A szürke átmeneti szín: közeledik már a világosabb égszín- és hortenziakékhez. Lilaszínt majdnem kizárólag olyan nők hordanak, a kik valaha szépek voltak és már nem azok, vagy pedig a kik mindig azok maradnak. Ez a „nyugdíj“ a nőknek, kik nagy diadalok után visszavonultak. Az anyának ilyen kalapot kell viselni leánya esküvőjén, s ilyen a negyvenéves asszonynak, mikor látogatásokat tesz. — Ez után a Balzac féle „Férfiak iskolája“ után a hölgyeknek nagyon célszerű lesz lehetőleg övni kíváncsi tekintetektől nem magukat ugyan, hanem a — tolettjüket. Csak arra az egy, férfiakra, de különösen a tapasztalatlanabb ifjuságra nagyon tanuságos kérdésre nem felel meg Balzac, hogy milyen színben járnak azok a nők, a kik — kétszínűek?

APRÓ S Á G.

A hősé g az oka. — Hogyan? Ön megint itt van? — kérde az elnök a vádlottat; hiszen alig hat hónapja, hogy elesztuk!

— De kérem, elnök ur, mit tehet most az ember ebben a hőségben? Hűvösre kívánkezik!

Alapos felelet. * * * Tanár ur, vegye el azt a leányt, kitűnően van nevelve, négy nyelvet beszél. „Köszönöm, nem kérek kelőle, egy asszonynak egy nyelv uting elég, sőt sok is.“

Az előszobában. * — Beszélhetek a papával, kicsikém?

— Tessék még egy kicsit várni; papa éppen most veri a mamát.

A b á n k ó d ó ő z v e g y. — Hígyje el, tisztelt asszonyom, őszintén fájjalom súlyos veszteségét. Olyan férj, mint az öné, megérdemli, hogy megsirassák.

— Igen, a jó Ernő a férjek mintaképe volt... S ha az ember még meggondolja, hogy azt sem tudja, milyen lesz az utóda!

Különös szempont. S. ur látogatóban van egyik ismerősénél, akinek öt éves kis fiacskája is ott van a szobában. Egyszerre csak a gyermek, minden ok nélkül sirni kezd.

Az anya mentegeti magát, de S. közbevágy: — Kérem, én imádom a gyermekeket, mikor ordítanak...

— Milyen jó ön!
— ... Mert akkor azonnal kiviszik őket!

Ruhaszövetek

csak is tartós gypjból egy középtermű férfi számára.

3.10 méter)	jó gypjű szövetből	4	frt 96	kr.
)	jobb "	8	"	"
egy öltönyre)	finom "	10	"	"
)	legfinomabb "	12	"	40 "

Utazó-plaidék 4., 5., 8. és 12 frt-ig darabja. Legfinomabb öltönyök, nadrág, fűző kabát (Überzieher) és eskübenyi szövetek, tülk, loden, commis, kammgarn, cheviot, tricót, néi és billárd-posztók, peruvién, dosking szövetekből ajánl

Alapítványt **Stákarofsky János** — 1866 —

gyári ráktára Brünnben.

Minták bérmentve. Mintakönyvek szabó urak számára bérmentetlen. Utánvételi küldemények 10 frton felül bérmentve.

Posztóraktáram a 150,000 frt értéket mindig meghaladja, s így igen természetes, hogy ily nagy forgalomnál kikerülhetlen, miszerint a tömérdek sok 1-5 méternyi hosszú maradékok össze ne gyűljenek, melyeket tehát kénytelen len vagyok mélyen leszállított gyári áron eladni. Az ily maradékokból mintát nem lehet szétküldeni, ellenben meg nem felelő maradékok feloszereltetnek vagy a pénz visszaküldetik. (Megjegyzem, hogy egyéb cégek is cserélnek föl maradékokat, talán még rosszabb áruért, de a pénz nem adják vissza).

Utánzások következtében, melyeket csekély kisértellettel bíró vagy szédelő cégek követnek el, arra indítottak, hogy felhagyjak a hirdetéssel, azért fölkérem a t. vevőket, hogy sziveskedjenek zolid cégemet emlékeztetőben megtartani s szükség esetében becsületes megrendeléseikkel megtisztelni, melyekre mindig legnagyobb gondot fordítandók.

Levelezések elfogadhatnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

A legjobb és legszebb
HARMONIKÁK
és mindentéle
ZENE-ESZKÖZÖK
kaphatók eskis
TRIMMEL N. JÁNOSNÁL
BÉCSBEN

VII. Császárut 74. szám.

Arjegyzékek harmonikákról vagy zeneszerekről
ingyen és bérmentve.

ZSOLDOS FERENCNEK

a kisipari lisztraktárában saját gyártmányu különféle kenyér-liszt és hengeren készült mály-liszttel vannak ellátva.

Kitüntetett:

- ▲ gráci 1880. évi orsz. kiállításon elismerési oklevéllel.
- ▲ triezsi 1882. évi kiállításon bronz-éremmel.
- ▲ bécsi 1883. é nemzetk. gyógyszerész. kiállításon ezüst-éremmel.
- ▲ torontál-megyei gazdas. kiállításon 1884-ben ez. díszoklevéllel.
- ▲ budapesti 1885. évi orsz. kiállításon a nagy érremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI

ÁGNETS

FORRÁS

házánk egyik legszénsavdúsabb

SAVANYUVÍZE

kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gyomornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiban. Általában a víz mindazon körökön kiváló figyelm- és érdelem, melyekben a szervei élet támogatása és az idegrendszer működésének felfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Kizárólagos
főraktár

Édeskuty L.

m. kir. udv.
szállítónál
Budapesten.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerertárban, fűszerke-skedésben és vendéglőben.

Az 1885-ik évi elszállítás

palack **1.800,000** palack.

Szentesen kapható:

Dobrai Sándor, Soós Albert és Szépe Károly uraknál.